tikku 500 m² aiamaad; majade vahel asetsevad ühised lastemängumurud. Hoonete projektimisel lähtuti põhimõttest — väikesepinnalisel ruumalal luua võimalikult lahedad elamisvõimalused: igal korteril omaette sissekäik ja enda päralt kõrvalruumid — köök, sahver, peldik. Ühine 8 korterile on ainult kaev ja pesuköök. Igal korteril on väike talliruum ja kuur. Iga korter on 43-ruutmeetrilise põrandapinnaga.

Ehitustega tehti algust kahe elamu rajamisega Rahu uuli ääres. Töödega alustati 1929. a. septembris, rajades enne külmade tulekut kahe hoone vundamendid; talvist tööpuudust silmas pidades püüti kõiki võimalikke töid läbi viia talve jooksul. Tööd viidi läbi majanduslikul teel, andes eesõiguse töösaamisel lasterikkamaile perekonnile. Tööd lõpetati ning elamud anti kasustamiseks 1. juulil 1930 ja asuti kohe sama töölismajade grupi kahe järgmise maja ehitamisele, neilsamul aluseil ja tingimusil kui kaks eelmistki. Hooned viidi katuse alla 1931. a. kevadeks. Krediitide puudusel tuli ehitustööd ajutiselt katkestada. Kahe valmisehitatud hoone ehituseks on kulutatud 29 238 krooni, milleks kasustati 16 000 krooni riiklikku ehituslaenu, kuna muu osa kaeti kogukondliku ehituslaenu summadest.

Krunte iseseisvusajal on linnavalitsuse poolt antud välja järgmiselt: 1) ehituskrunte — 533, 2) krunte suvimajade püstitamiseks — 66, 3) tööndusкrunte — 29; kokku 628.

Linnavalitsus on 1930. a. andnud välja krunte järgmiselt: 1) kasustuskrunte — 327, 2) aianduskrunte — 6, 3) tööliskrunte — 1, 4) ehituskrunte — 2.

1930. a. kruntide väljaandmisel teostati kasustuskruntide kontrolli. Kontrollimisel selgus, et paljud seniseist kasustuskruntide pidajaist ei olnud tegelikud maaharijad, vaid isikud, kes maa võtnud kas edasirentimise otstarbeks või seda pidanud otse tarvitamiseta. Kuna linnavalitsus oma ülesandeks seadis, varustada maaga ainult tegelikke maaharijaid, nagu hobuste ja loomapidajaid ja arvulisi töölisperekondi, anti maa edasi tegelikele maaharijaile.

Samal ajal teostati ka ehitus- ja aianduskruntide kontroll kohapääl, kusjuures selgus, et paljudele ehituskruntidele on majad püstitamata, kuna maad kasustatakse põllumaana. Ka leidus kohti, kus maa söötis.

Kuna ehistamata kruntide omanikud maad linnale tagasi anda ei soovi, pidades seda enda käes — eesmärgiga, anda esimesel võimalusel edasi, pani linnavalitsus maksma korra, mille järgi ehituskruntide edasiandmine keeldi. Uue korra järgi peab ehistamata krundi edasi anda soovija selle andma tagasi linnale, kusjuures linn tasub talle krundil leiduva vallasvara väärtuse asjatundja hindamisel.

Kruntide edasiandmiseks, millel majad püstitatud, takistusi ei ole, kuid iga edasiandmise otsustab linnavalitsus. Ehistatud krunte ilma notariaal-lepingu esitamata ümber ei kirjutata.

Riiklikku toetuslaenu ja linna poolt antavat lisalaenu on iseseisvusaja kestes antud:

1) riiklikku ehituslaenu 68 isikule üldsummas 545 454,35 kr. ja 2) laenu linna summadest lisaks riiklikule laenule — 66 isikule 73 621,56 krooni.

Tartu I, lk. 174